

[Stavød]

Det er måske også på sin plads, om vi her kom med en stilfærdig henstilling til regeringen om at tage krisen i den finansielle sektor mere alvorligt, end det er indtrykket at man gør i øjeblikket. En af de afgørende forudsætninger for, at vi kan få et positivt bidrag fra den private sektor til at skabe større aktivitet, er, at erhvervslivets primære kreditgivere er medspillere i en investeringsstrategi og ikke modspillere.

Af andre socialdemokratiske erhvervspolitiske initiativer skal jeg nøjes med at henvise til forslag, som allerede er fremsat her i Folketinget.

Desværre må vi konstatere, at også på erhvervsområdet har regeringen i sin finanslov valgt at skære i de ordninger, som kan medvirke til en positiv udvikling. Faktisk er rammerne beskåret med over 40 procent. På bygge- og boligområdet kan der med beskedne midler skabes den hurtigste og mest sikre beskæftigelsesvirkning. Der er som på andre områder også her en masse arbejdsløse og ledig maskinkraft. Vi bør forlænge den eksisterende tilskudsordning til boligforbedringer. Samtidig må vi forbedre den, så den gøres mindre bureaukratisk og dermed mere effektiv. Ordningen har faktisk vist sin positive virkning i praksis og har medført fornuftige boligforbedringer og arbejde til ledige håndværkere.

Herudover bør vi hurtigt få etableret en tidsbegrænset rentetilskudsordning til privat byfornyelse. Etablerer vi f.eks. en rentetilskudsordning i 1993 med en byfornyelsesramme på 2 mia. kr., vil det kun påvirke finansloven i 1993 med et bruttobeløb på sandsynligvis under 100 mio. kr. og et nettobeløb, som er under det halve, når vi har modregnet sparet boligsikring og sparet boligydelse. Ordningen i sin helhed vil dog give et bragende overskud, når vi tager hensyn til de mange, der kommer i beskæftigelse.

I regeringens finanslovsforslag er det eneste forslag på boligbyggeriområdet en uacceptabel reduktion af kvoterne til det støttede udlejningsbyggeri. Regeringen skønner selv, at det vil øge arbejdsløsheden med yderligere 5.000 personer, og det øger samtidig også underskuddet på finansloven.

Når der er ledig kapacitet, er der også god fornuft i, at vi fremrykker offentlige investeringer, som under alle omstændigheder skal udfø-

res i de allernærmeste år. Også det kan yde et bidrag til at få nedbragt ledigheden. Regeringen har derimod afsat 1,7 mia. kr. mindre til statslige investeringer i 1993 i forhold til 1992.

Skal vi sikre, at de erhvervsaktive kan klare de fremtidige erhvervspolitiske udfordringer, må vi også sikre, at de er veluddannede, og at uddannelserne løbende ajourføres. Det er vigtigt for at sikre dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Det er også afgørende for, at vi kan få nedbragt arbejdsløshedstallene markant, uden at der opstår flaskehalsproblemer. Det er mit indtryk, at det er der bred politisk enighed om i Folketinget. Socialdemokratiet har en målsætning om, at vi kan og bør skabe 60.000 yderligere helårsefteruddannelsespladser i løbet af de kommende år. Regeringens målsætning er 45.000 yderligere helårspladser – en forskel. Men begge målsætninger må vel siges at være det, vi kan kalde rimelig ambitiøse. Det er da også i alle henseender sund fornuft, at man gennemfører sådanne forslag. Det skaber jobrotation derved, at de ledige kan overtage jobbene og de beskæftigede kan få nye kvalifikationer.

Socialdemokratiet er i modsætning til regeringen også parat til at sætte handling bag ordene. Der må afsættes midler, så vi også kan komme i gang med at realisere det, der kan ligne en fælles målsætning. Det, regeringen gør i sit finanslovsforslag, er tværtimod at skære drastisk ned på efteruddannelsesindsatsen. Man reducerer med det, der svarer til 70.000 kursusuger, eller det, der svarer til en reduktion på ca. 15 pct.

Regeringen har indarbejdet årlige produktivitetskrav til den offentlige sektor svarende til dem, man opnår i den private sektor. Det har vi i Socialdemokratiet ikke været modstandere af som princip, derfor har det været muligt. Vi ønsker en effektiv offentlig sektor. Men nu ser vi, at regeringen stiller krav om produktivtetsbesparelser, som nærmer sig det dobbelte af det, man forventer i den private sektor. I den form kan vi ikke se, at det har noget med produktivtetsgevinster at gøre; det betyder alene serviceforringelser og flere arbejdsløse.

Socialdemokratiet stiler efter en finanslovsaf-tale, som skaber flere arbejdspladser, og som peger imod en nedgang i statsunderskuddet gennem øget aktivitet. Samtidig skal vi fastholde et overskud på betalingsbalancen, der gerne skulle være på den rigtige side af de 20 mia. kr.